

Esther Suriñach Vicente (Camprodon, 1968), bibliotecària de vocació i de formació, va ser durant 15 anys directora de la Biblioteca de Blanes, i va liderar la construcció, inauguració i posada en marxa de la nova Comarcal. El 2006 va emigrar a Girona, al Servei de Biblioteques de la Diputació. La seva tasca preferida dins l'ample ventall de la biblioteca pública és la promoció de la lectura. Coordina el grup de treball Llibres i Companyia (www.bibgirona.cat/blogs/llibresicompanyia).

Llibres i companyia

Club, grup, tertúlia, trobada...

Infantil. Juvenil. D'adults. De casal d'avis. De lectura fàcil. Virtual.

De còmics. D'assaig. De poesia. De novel·la negra. I rosa, i de tota la gamma de colors. De clàssics. De moderns. D'homenatge. De protesta. De relaxació.

Mensual, bimensual, extraordinari.

En català. En anglès. En francès. En llengua de signes.

Temàtiques tancades com un full de ruta. Títols improvisats, campaments d'emergència.

Als barris de Barcelona. Cap a la part del Pirineu. Vora els serrats. Arran del mar. A Estats Units. A Milà. A Austràlia.

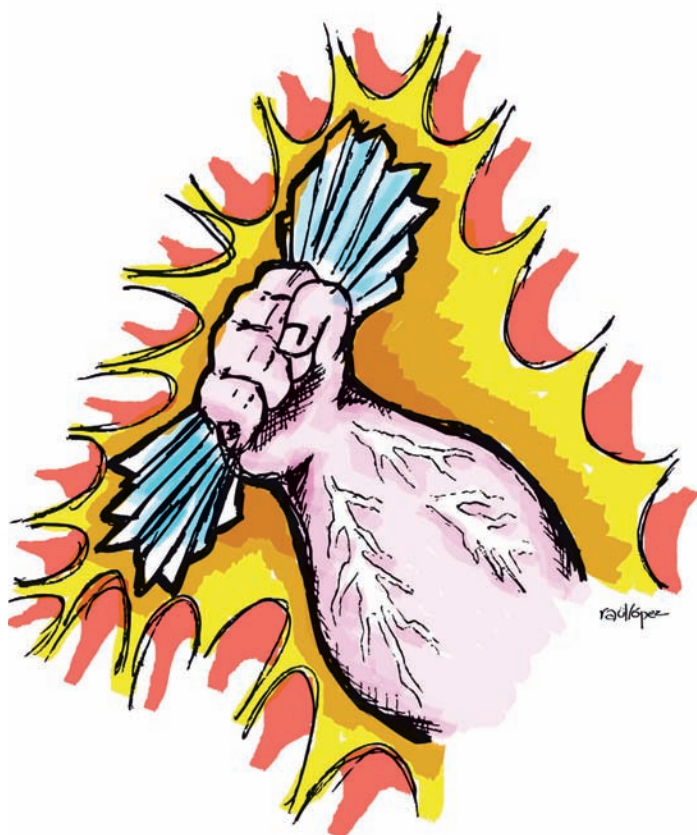
Independent. Casolà. *Low cost*. Caprici de 5 estrelles. Vestit de mudar. Despullat sense manies. Amb pica-pica. Amb ruta inclosa. Amb entrades al teatre. Amb banda sonora.

En presència d'escriptors convidats en directe. I, encara més difícil, amb autors que ja no són en aquest món, però que estan ben presents en les nostres vides.

No, no fem espiritisme. És el grup de lectura. La punta d'iceberg de les biblioteques. La mare de totes les activitats. Una experiència que no entén de modes, de crisis ni de tecnologies. Una malaltia de transmissió oral, que diu en Sergi Pàmies. Incurable i contagiosa.

Perquè de contes n'expliquen a tot arreu. I xerrades, concerts de petit format, exposicions, tallers i cursos són aptes per a qualsevol espai.

Però qui, si no la biblioteca, ens acull en una festa per parlar de llibres, tocar-los, compartir-los, desmuntar-los, assaborir-los fins a l'última gota? Per confessar a vegades que no hem llegit res, o no ho hem entès, o no ens enganxava. Per descobrir i respectar tots els punts de vista. Per enriquir-nos amb

vivències i aportacions personals. Creixent com a lectors i com a persones, esborrant les distàncies i les etiquetes entre ximplers i savis, dretes i esquerres, ciències i lletres, Proust i Coelho, Neruda i Maragall.

Quina alternativa ens queda, que sigui gratuïta? O millor, sense preu. Lliure de regles i censures. Neutral. Quin altre exercici ens dóna tanta satisfacció i companyia, amb una mínima inversió?

Llegir és un vici solitari, segons Alberto Manguel. Per tant, és molt lícit que cadascú el practiqui en la intimitat. Però igual que es pot dinar a caseta, de tant en tant necessitem una taula compartida. Amb els millors vins i el tall més tendre. Us convidem a una càlida sobretaula i us garantim una digestió molt sana i bon regust. Tasteu els grups de lectura a les biblioteques públiques. I bon profit!